

17764 *APLICACIÓ provisional de l'Acord sobre mà d'obra entre el Regne d'Espanya i el Regne del Marroc, fet a Madrid el 25 de juliol de 2001. («BOE» 226, de 20-9-2001.)*

ACORD SOBRE MÀ D'OBRA ENTRE EL REGNE D'ESpanya I EL REGNE DEL MARROC

El Regne d'Espanya i el Regne del Marroc, en endavant denominats «les parts contractants»,

Amb la voluntat de regular de manera ordenada i coordinada els fluxos de mà d'obra entre ambdós països;

Conscients de la necessitat de respectar els drets, les obligacions i les garanties existents en les legislacions nacionals respectives;

Recordant els convenis internacionals de què són signants;

Amb la voluntat de reforçar els vincles de cooperació i amistat existents entre les dues parts contractants, i d'unir els seus esforços als efectuats en l'àmbit internacional a fi de prevenir l'explotació d'estrangers en situació irregular, i en el context dels interessos mediterranis comuns,

Han convingut:

CAPÍTOL PRELIMINAR

Article 1.

A efectes d'aquest Acord, les autoritats competents són:

Per Espanya, els ministeris d'Afers Exteriors, de l'Interior, i de Treball i Afers Socials, en el marc de les seves competències respectives en matèria d'immigració.

Pel Marroc: el Ministeri d'Ocupació, Formació Professional, Desenvolupament Social i Solidaritat.

Article 2.

A efectes de l'aplicació d'aquest Acord, l'expressió «treballadors migrants» designa els ciutadans marroquins autoritzats per exercir una activitat remunerada per compte d'altri en el territori espanyol.

CAPÍTOL I

Comunicació de les ofertes de treball

Article 3.

1. Les autoritats espanyoles, per mitjà de l'Ambaixada d'Espanya a Rabat, han de comunicar a les autoritats marroquines les necessitats de mà d'obra (nombre i característiques) en funció de les ofertes de treball existents. Les autoritats marroquines, per mitjà de l'Ambaixada d'Espanya a Rabat, han de comunicar a les autoritats espanyoles les possibilitats de satisfer aquesta oferta de treball mitjançant l'enviament de treballadors marroquins que volen desplaçar-se a Espanya.

2. Per a cada candidat, l'oferta de treball ha d'indicar:

El nom o la raó social i el domicili del patró o l'organització de patrons.

El sector i la zona geogràfica de l'activitat.

El nombre de treballadors que s'han de contractar.

La data límit de selecció.

La durada de la feina.

La informació general sobre condicions laborals, salaris, allotjament i remuneració en espècie.

Les dates en què els treballadors seleccionats s'han de presentar al lloc de treball a Espanya.

El nom, el cognom i el domicili del treballador, en cas que les ofertes de treball siguin nominals.

CAPÍTOL II

Avaluació de les condicions professionals requerides, viatge i acollida dels treballadors migrants

Article 4.

L'avaluació de les condicions professionals requerides i el desplaçament dels treballadors migrants s'han de fer de conformitat amb les regles següents:

1. S'ha de fer càrrec de la selecció (professional) de candidats una comissió de selecció hispanomarroquina.

S'ha de sotmetre els candidats seleccionats a un examen mèdic i, si s'escau, a un període de formació previ.

La Comissió de Selecció, la formen representants de les administracions de les dues parts contractants i les seves tasques consisteixen a seleccionar els treballadors el perfil professional dels quals correspongui a les ofertes de treball existents, organitzar els cursos de formació previs que siguin necessaris, com també assessorar els treballadors i prestar-los assistència durant tot el procés de reclutament. També podria formar part d'aquesta Comissió el patró o el seu representant.

2. Els treballadors seleccionats han de signar un contracte de treball, visat per la Comissió de Selecció, se n'han de quedar un exemplar i han de rebre els bitllets de viatge. S'ha de lliurar un exemplar del contracte de treball a les autoritats marroquines.

3. Els serveis consulars espanyols competents han d'expedir tan aviat com sigui possible el visat d'estada o de residència corresponent. El segell del passaport indica la naturalesa del visat, així com la finalitat i la durada de l'estada autoritzada a Espanya. Quan la durada sigui inferior a sis mesos o igual, el visat fa de permís durant l'estada.

Article 5.

1. Les autoritats marroquines han de facilitar al màxim la tasca de la Comissió de Selecció, així com el desenvolupament de la formació eventual dels treballadors seleccionats i el seu trasllat a Espanya en els terminis fixats.

2. Cal informar els treballadors seleccionats abans que marxin, mitjançant un document escrit, sobre el seu lloc de treball i sobre tots els elements relatius a les seves condicions d'estada, feina, allotjament i remuneració.

3. Les autoritats espanyoles competents han de facilitar als treballadors marroquins els permisos corresponents a la seva estada i feina.

CAPÍTOL III

Drets i condicions dels treballadors marroquins, en l'àmbit de la protecció social i de l'ocupació

Article 6.

Els treballadors marroquins gaudeixen dels drets i dels privilegis que els concedeixi la legislació espanyola. Les

autoritats competents es comprometen en aquest context a prendre les mesures necessàries per facilitar l'accés a una qualificació professional millor d'aquests treballadors.

Article 7.

La remuneració dels treballadors marroquins, així com els avantatges socials de què gaudeixin han de constar en el contracte de treball i s'han d'ajustar als convenis col·lectius o, si no n'hi ha, a la legislació vigent per als treballadors espanyols de la mateixa professió i qualificació.

Article 8.

Els treballadors marroquins poden transferir els seus ingressos al Marroc segons les condicions que preveu la Llei de control de canvi vigent.

Article 9.

Els treballadors marroquins estan subjectes a les obligacions que defineix el Conveni hispanomarroquí de seguretat social de 1979 i gaudeixen, així mateix, dels beneficis definits en el mateix Conveni, en els termes que preveu la reglamentació espanyola.

Article 10.

Els contenciosos que puguin sorgir entre els patrons i els treballadors marroquins s'han de resoldre de conformitat amb les disposicions de la legislació espanyola vigent.

CAPÍTOL IV

Disposicions especials relatives als treballadors de temporada

Article 11.

Es considera treballador de temporada el ciutadà marroquí autoritzat, en el marc d'aquest Acord, a entrar en el territori espanyol i a sortir-ne per dur a terme activitats de temporada o activitats relacionades amb períodes determinats, i que sigui titular d'un contracte de treball la durada del qual s'ajusti a les característiques i a la durada dels períodes esmentats.

Article 12.

La selecció de treballadors de temporada, així com el seu desplaçament i la seva acollida a Espanya s'han de fer de conformitat amb les normes generals que preveu l'Acord.

Article 13.

Les sol·licituds de permís de residència i treball anuals i renovables, presentades pels treballadors marroquins que hagin exercit a Espanya durant quatre anys, consecutius o no, com a treballadors de temporada, les ha d'examinar la part espanyola amb una benevolència especial.

Article 14.

Les condicions d'estada i de retorn dels treballadors de temporada han de ser objecte d'un compromís per

escrit dels interessats davant les autoritats espanyoles, de conformitat amb les lleis i els reglaments vigents en el país d'acollida.

CAPÍTOL V

Disposicions d'aplicació i coordinació d'aquest Acord

Article 15.

1. El Ministeri de l'Interior espanyol, per mitjà de la Delegació del Govern d'Estrangeria i Immigració, i el Ministeri d'Ocupació, Formació Professional, Desenvolupament Social i Solidaritat marroquí, per mitjà de la Direcció d'Ocupació, han de determinar de manera conjunta les modalitats d'aplicació de l'Acord i han de cooperar i s'han de consultar directament cada vegada que sigui necessari per a l'aplicació de l'Acord.

2. Quan l'aplicació d'aquest Acord presenti dificultats, les consultes s'han de fer per via diplomàtica.

Article 16.

En aplicació dels compromisos ja subscrits pels dos països, les autoritats espanyoles i marroquines han de reforçar la cooperació en l'àmbit de control de la legislació laboral, en particular a fi d'evitar l'explotació dels marroquins en situació irregular.

Article 17.

Les dues parts contractants s'han d'esforçar per promoure campanyes d'informació sobre el contingut de l'Acord, cada una en el seu territori nacional, davant dels possibles candidats a l'emigració i els possibles patrons.

Article 18.

Es constitueix la Comissió Mixta de Coordinació, el paper de la qual és:

Fer el seguiment de l'execució de l'Acord i decidir les mesures necessàries per al seguiment.

Proposar-ne l'actualització, si s'escau.

Garantir la difusió de la informació útil en relació amb l'objecte de l'Acord.

Resoldre les dificultats que puguin sorgir en l'aplicació de l'Acord.

Avaluar i estudiar cada any les previsions relatives al volum d'ofertes de treball permanent i de temporada en el marc d'aquest Acord.

La Comissió s'ha de reunir alternativament a Madrid i a Rabat, a sol·licitud d'una de les parts contractants o de l'altra, en les condicions i les dates fixades de comú acord, una vegada a l'any com a mínim. Les autoritats competents de cada país s'han d'encarregar de designar els membres de la Comissió.

Article 19.

1. Cada part ha de notificar a l'altra el compliment dels procediments nacionals requerits per a l'entrada en vigor de l'Acord.

2. L'Acord s'aplica de manera provisional al cap de trenta dies de la data de la signatura.

3. L'Acord entra en vigor el primer dia del sisè mes següent a la notificació per les dues parts del compliment de les condicions de ratificació requerides per les seves legislacions respectives.

4. Cada part contractant pot suspendre, totalment o parcialment, l'aplicació de l'Acord per un període determinat. L'adopció o la supressió d'aquesta mesura s'ha de notificar, com més aviat millor, per via diplomàtica. La suspensió de l'aplicació de l'Acord entra en vigor a partir del lliurament de la notificació a l'altra part contractant.

5. Cada una de les parts contractants pot denunciar l'Acord per escrit i per via diplomàtica. L'Acord expira al cap de noranta dies de la data de la notificació de la denúncia.

Signat a Madrid, el 25 de juliol de 2001, en dos exemplars originals, en les llengües espanyola, àrab i francesa; els tres textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,

Mariano Rajoy Brey,

Vicepresident primer del Govern
i ministre de l'Interior

Pel Regne del Marroc,

Abbès El Fassi

Ministre d'Ocupació,
de Formació Professional,
del Desenvolupament Social
i de la Solidaritat

Aquest Acord s'aplica provisionalment des del 24 d'agost de 2001, trenta dies després de la data de signatura, d'acord amb el que estableix l'article 19.2.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 1 d'agost de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

17895 *DECLARACIÓ d'acceptació per part d'Espanya de l'adhesió de la República de Bulgària al Conveni de l'Haia sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil i mercantil, fet a l'Haia el 18 de març de 1970. («BOE» 228, de 22-9-2001.)*

DECLARACIÓ

«D'acord amb el que preveu l'article 39, paràgraf 4t, del Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil i mercantil, Espanya declara que accepta l'adhesió de la República de Bulgària al Conveni esmentat.»

El Conveni va entrar en vigor entre la República de Bulgària i Espanya el 13 d'agost de 2001.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 5 de setembre de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

CAP DE L'ESTAT

18183 *CORRECCIÓ d'errada a l'Instrument d'adhesió d'Espanya a la Convenció sobre les missions especials i Protocol facultatiu sobre la solució obligatòria de controvèrsies, fets a Nova York el 8 de desembre de 1969, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 159, de 4 de juliol de 2001. («BOE» 233, de 28-9-2001.)*

En la publicació de l'Instrument d'adhesió d'Espanya a la Convenció sobre les missions especials i Protocol facultatiu sobre la solució obligatòria de controvèrsies,

fets a Nova York el 8 de desembre de 1969, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 159, de 4 de juliol de 2001, i en el suplement català número 12, d'1 d'agost, s'hi ha observat l'errada següent, referida a la versió en llengua catalana:

Pàgina 1380, columna dreta, no s'han separat els estats part de la Convenció, dels estats part del Protocol.

18255 *REIAL DECRET LLEI 14/2001, de 28 de setembre, pel qual s'estableix el règim de la reassegurança per compte de l'Estat dels riscos de guerra i terrorisme que puguin afectar la navegació aèria. («BOE» 234, de 29-9-2001.)*

L'actual conjuntura dels mercats internacionals, com a conseqüència dels esdeveniments ocorreguts als Estats Units el dia 11 de setembre passat, ha provocat, dins de les assegurances referides al sector de l'aviació, una reducció dràstica de la capacitat del mercat assegurador i, en conseqüència, canvis de criteri en cobertures per part de les entitats reasseguradores que garanteixen en darrera instància aquests riscos.

De manera concreta, i quant a la cobertura de la responsabilitat civil davant de tercers no passatgers, s'ha produït una brusca disminució en els trams de cobertura, circumstància que ha generat a les companyies aèries i de gestió d'infraestructures un descobert en els seus riscos potencials que els impedia exercir la seva activitat amb normalitat.

En particular, aquesta situació de descobertura per als riscos de guerra i terrorisme s'ha produït, de conformitat amb els contractes corresponents i concertadament per la immensa majoria de les companyies reasseguradores des de les zero hores (GMT) del dia 25 de setembre de 2001.

Davant d'aquesta circumstància mundial, i pel que fa a l'àmbit de la Unió Europea, l'ECOFIN ha considerat convenient autoritzar que siguin els estats els que transitòriament es facin càrrec d'aquesta cobertura, a causa de situacions de força major, sota les condicions següents:

El suport dels governs es limita a afrontar un descobert en el mercat d'assegurances en un determinat termini curt per assegurar la continuïtat de la cobertura.

Els governs reben una prima per la cobertura oferta.

La nova cobertura es limita a un termini de trenta dies en espera de continuar els treballs per trobar una solució duradora i per animar la indústria a tornar al mercat com més aviat millor.

En virtut del que s'ha exposat, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del vicepresident segon del Govern per a Afers Econòmics i ministre d'Economia i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 de setembre de 2001,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

L'objecte d'aquest Reial decret llei és establir el règim de la reassegurança per compte de l'Estat dels riscos de guerra i terrorisme que puguin afectar la navegació aèria i que estiguin coberts per contractes d'assegurança